

Men jeg vil godt annoncere allerede nu, at vi forventer, der kommer et meget, meget hurtigt udspil fra regeringen.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg kan helt bekræfte over for fru Pia Kjærsgaard, at jeg formentlig er bedre til at udlægge regeringens tanker og i hvert fald mine egne, end fru Pia Kjærsgaard er.

Til den ende vil jeg godt demtere, at der skulle have været uenighed i regeringen om at sætte et udvalgsarbejde i gang for at få en afbalanceret løsning på problemet med kriminelle flygtninge. Vi er aldeles enige om, at vi skal vide præcist, hvad det er, vi gør, hvis vi strammer reglerne. Vi skal have et helt, helt anderledes godt grundlag at agere på end det, der har været baggrunden for de udspil, der er kommet fra Fremskridtspartiet.

Det er derfor, jeg siger, at når vi nu går i gang med det, skal vi tage os den tid, der skal til, så vi er sikre på, at vi ikke kommer til at famle for meget i blinde. Der er, som jeg sagde, en lang række ting, som er vigtige at tage hensyn til, samtidig med ønsket om at få præciseret over for flygtninge, at det er en rigtig skidt idé ikke at overholde lov og ret, og nogle af de ting, der skal tages hensyn til, er selvfølgelig, hvor lang tid man har været i Danmark, og hensynet til familien og børnene. Det kan være mennesker, der har boet her i rigtig mange år. Alt det må man selvfølgelig have med ind i billedet, når man skal tage beslutninger på dette område, og det er bl.a. noget af det, der meget stærkt har manglet i de udspil, der tidligere er kommet fra Fremskridtspartiet, og så er Fremskridtspartiets udlægning jo også sket i en så overdramatiseret form, at den ikke har kunnet indpasses i en afbalanceret politik.

Men der er ikke tale om, at dette lovforslag er blevet til efter sådan en slags lidt til den ene side af Folketinget og lidt til den anden side af Folketinget. Baggrunden for dette lovforslag er et meget stærkt både følt og udtrykt ønske om at få gjort op med de helt uacceptabelt lange sagsbehandlingstider og dermed også med den nedslidning af mennesker, der finder sted, mens de sidder – for nu at bruge hr. Søren Søndergaards udtryk – og rådner op i et asylcenter.

I øvrigt er det bestemt min opfattelse, at man i asylsystemet også er blevet bedre til at få aktiveret asylansøgerne. Jeg tror også, at vi i de kommende måneder eller i løbet af det kommende år vil kunne lære en del af de erfaringer,

man har fået med de bosniske asylansøgere. Jeg tror godt, at en del af de erfaringer kan overføres til de almindelige asylcentre, sådan at der sker en langt, langt højere grad af medinddragelse af det enkelte menneske, end vi har set hidtil. Men det betyder ikke, at man skal give asylansøgere adgang til det danske arbejdsmarked, sådan som der har været tale om i den offentlige debat. Løsningen på spørgsmålet er, at vi skal have nogle kortere sagsbehandlingstider.

Med hensyn til undervisningen af børnene, som hr. Søren Søndergaard var inde på, kan det da godt være, at man skal arbejde videre med nogle andre modeller end dem, man har anvendt hidtil, men i betragtning af, at det kun er en tredjedel af asylansøgerne, der rent faktisk får ophold i Danmark, er jeg da ikke sikker på, at det er undervisning i dansk og om danske samfundsforhold og sådan noget, man skal satse mest på. Det kan godt være, at det er nogle helt andre ting, man skal have ind i en mere, lad mig bare kalde det intensiv og fremadrettet undervisning af asylansøgerbørn, men det synes jeg at vi skal vende tilbage til ved en anden lejlighed.

Hr. Søren Søndergaard spurgte specielt til de asylansøgere, der havner i den meget ulykkelige situation, at de på den ene side har fået afslag på asyl, men på den anden side ikke kan hjemtages i de lande, hvor de er flygtet fra. Jeg har under tidligere debatter givet udtryk for, at jeg mener, det er et stort problem. Vi har også indrettet lovgivningen således, at vi skal kunne give folk i den situation en midlertidig opholdstilladelse, og det er også det, regeringen har arbejdet hen imod i en lang række tilfælde.

I den specielle situation, der nævnes med irakere, har der været forhandlinger i gang med bl.a. Udenrigsministeriet og myndighederne i de pågældende lande, og vi har været nødt til at afvente, at man fik et resultat af sådanne forhandlinger. Men jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg også mener, at man er meget, meget tæt på en deadline for disse sager, og derfor kan det godt blive nødvendigt, hvis der ikke meget hurtigt kommer aftaler, at tage den særlige paragraf i udlændingeloven i anvendelse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu har ministeren næsten taget ordet ud af munden på mig, for ministeren har sagt, at der ikke var nogen uenighed blandt regeringspartierne.